

Boletín Informativo

Agrupación de Vecinos

Ca n'Oriac

11

(Nueva Etapa)

Julio
2014

- **Monarquía y Constitución** (pág. 3)
- **Salvem el Parc Nord** (pág. 4-5)
- **Pobres viejos y ahora, tuertos** (pág. 5)
- **¿Cómo está el Metro Sabadell...?** (pág. 6)
- **Dietari Emigrant** (pág. 7)
- **Fiesta Mayor 2014** (pág. 8)
- **La importància de la formació** (pág. 9)
- **Normalització de la homosexualitat** (pág. 10)
- **Carnisseria-Xarcuteria Ribes** (pág. 11)
- **Conexión con la ctra. de Castellar** (pág. 12-13)
- **Breves** (pág. 14-15)

La información de la Agrupación de Vecinos, de nuevo, en casa de todos los asociados

Julio 2014
Número 11
(nueva etapa)

EDITORIAL

SE ACABÓ LA CRISIS

De todas las crisis se ha salido un día u otro, y de esta también se saldrá, aunque este resultando demasiado larga en su permanencia.

Las crisis anteriores, y los que ya tenemos una cierta edad hemos vivido varias, parece que las producía un excesivo excedente en la demanda del mercado y había que bajar el exceso de producción. Era los llamados ciclos económicos.

Nunca fueron tan largas en el tiempo ni tan destructivas como esta que estamos padeciendo en estos últimos años y, a la que no se le ve fin.

El gobierno se ha revestido de un oportunista optimismo y un día y otro también, anuncia que la crisis ya ha pasado y lo pregona con cierto cinismo, porque la realidad es muy distinta.

No se está saliendo y cuando se salga dejará graves secuelas que será difícil de superar.

Parece que las cifras macroeconómicas están mejorando, pero ellas benefician a los mismos que durante la crisis han seguido mejorando sus cuentas de resultados. Cuando el fin de esta crisis llegue al pueblo llano, ese qué ha cargado con el peso de ella, con la bajada en la calidad de la sanidad, la cultura, las pensiones, los desahucios y los servicios sociales en general y vuelva a haber trabajo, las condiciones

laborales se habrán degradado tanto que tener un puesto de trabajo, no cubrirá las necesidades vitales para una vida digna.

Es decir, podrá llegar el día que haya trabajo para todo el que quiera trabajar, pero no evitará seguir viviendo en la miseria como ocurría en los años 50 y 60 de siglo pasado.

Hubo un tiempo reciente en que hablar de un mileurista, era hablar del salario de una persona mal pagada, en esta nueva etapa ser mileurista es, hablar de una persona con un sueldo aceptable, porque lo normal es que se contraten por salarios muchos más bajos, que no cubren las necesidades vitales de una familia.

En la nueva etapa que se avecina, los ricos seguirán haciéndose más ricos y los trabajadores, los que crearán esa riqueza, tendrán escasos derechos laborales, bajos salarios y un nivel de vida social muy por debajo del que se ha vivido en la primera década de este siglo.

Solo una toma de conciencia por parte de la sociedad, apoyando y forzando políticas de progreso podrá lograr una distribución más justa de la riqueza que se genera, no está en la conciencia de las grandes riquezas dejar de acaparar más y más en pro de una sociedad más igualitaria ni del gobierno de turno forzar para que así sea.

Los artículos firmados expresan única y exclusivamente la opinión de su autor.

MONARQUIA Y CONSTITUCION... ¿SON INTOCABLES?

La abdicación del rey Juan Carlos I, ha dado paso al reinado de Felipe VI, tal como estaba previsto en nuestra carta magna. Este hecho ha propiciado diversos debates:

Primero, al pueblo español no se le ha consultado sobre la JEFATURA DEL ESTADO. Se plantea el dilema entre monarquía o república porque esta última fue aniquilada por la fuerza de las armas, en 1936, mientras la primera vino impuesta dentro del paquete de reformas que ha propiciado nuestra moderna democracia, que por cierto nadie discute que haya sido la mayor experiencia democrática de nuestro país.

No es cuestión de costes (posiblemente un jefe de la república sea más costoso), es una **cuestión de participación democrática**. No hay que tener miedo a las consultas, a que la gente hable, se exprese, opine y tome posiciones (aunque sean contrarias a las nuestras, a las de la mayoría dominante, o a las que predominen en nuestro entorno).

En este sentido, da la impresión que nuestra experiencia democrática, se limita exclusivamente a depositar nuestro voto, cada cuatro años, para elegir, concejales, comunidades autónomas, parlamento español, o parlamento europeo. De ese proceso, democrático naturalmente, se eligen diferentes gobiernos, que por desgracia han padecido diferentes enfermedades: corrupción, incumplimiento de su programa electoral, y lo peor sometimiento a voluntades ajenas a los electores (los hombres de negro, la troica europea, los grupos de presión económico-bancarios, etc.).

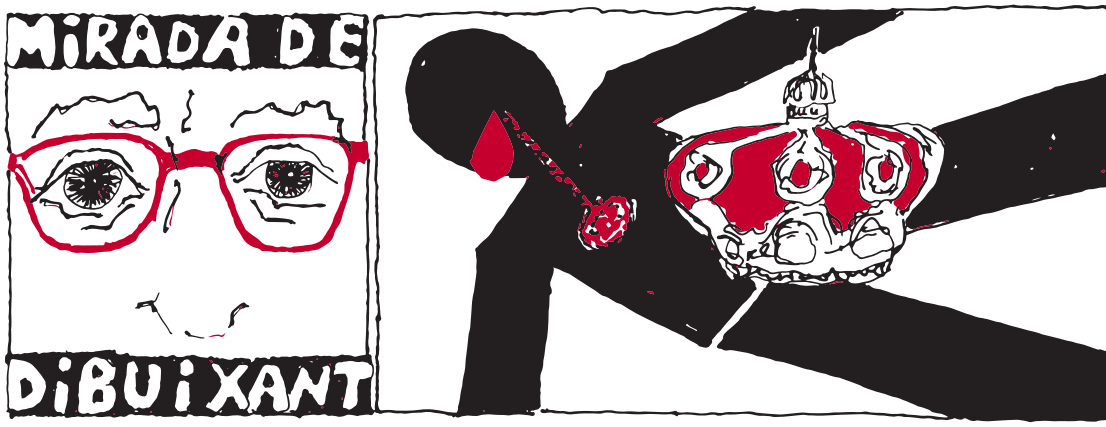
Entonces **¿Qué nos queda a los ciudadanos?** Es por estos motivos, que sería regeneración democrática, realizar determinadas consultas, que permitan conocer si detrás de los grandes temas planteados, existe una minoría muy ruidosa, o bien consiguen el apoyo de grandes sectores de población, obligados a guardarse para sí mismos su opinión ante estos grandes temas. Esa participación democrática, que también prevé nuestra constitución, se substituye por la partidista interpretación del gobierno de turno.

Artículo 9 de nuestra constitución:

Corresponde a los poderes públicos promover las condiciones para que la libertad y la igualdad del individuo y de los grupos en que se integra sean reales y efectivas; remover los obstáculos que impidan o dificulten su plenitud y facilitar la participación de todos los ciudadanos en la vida política, económica, cultural y social.

La respuesta a la pregunta inicial, evidentemente es que sí, se pueden tocar y si se pueden modificar, primero porque la propia constitución ya tiene previsto en su articulado, (artículos 166 a 169) el sistema para su modificación. Pero en segundo lugar, tal como establece el art.1 de nuestra constitución la soberanía recae en el pueblo español, que somos todos los ciudadanos. Así se prevé en el Artículo 92 de la Constitución: Referéndum. **Las decisiones políticas de especial trascendencia** podrán ser sometidas a referéndum consultivo de todos los ciudadanos.

Francisco Vilches

SALVEM EL PARC NORD

Primera victòria. Acord per unanimitat al PLE DE L'AJUNTAMENT DE SABADELL de retirada immediata de les terres contaminades, en data 01.07.2014

HISTORIA:

Fa 14 anys que es va constituir la Comissió del Parc Nord, conformada per les associacions de veïns dels barris de de **Can Deu, La Roureda, Sant Julià, La Plana del Pintor, Torrent del Capellà, Ca n'Oriac i Torreguitart.**

Finalment, es va aprovar un projecte de construcció del Parc Nord, amb un calendari d'execució, amb data prevista de finalització l'any 2012. Però, el projecte de construcció del parc es va veure interromput per les obres de prolongació dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.

Fa uns mesos les esmentades obres dels FGC han tingut un impuls i en particular, pel que fa a la zona nord, a l'espai en el qual s'ha de construir al Parc Nord, la seva finalització sembla imminent, per la qual cosa es donen totes les condicions favorables perquè les fases inacabades del projecte del parc s'executin.

Donat els anteriors antecedents, no ha d'existir obstacle per a la finalització del Parc Nord d'acord amb el projecte consensuat entre l'Ajuntament i les associacions de veïns del sector, per a això es fa necessari retirar les terres acumulades en el lloc on s'ha de construir el parc.

Situació del PARC DEL NORD Març del 2008. (Rda.Navacerrada-carrer Coronas)

PROBLEMA I SITUACIÓ ACTUAL:

Una vegada coneguda l'existència d'un informe de la Generalitat segons el qual, es tracten de terres contaminades, i que suggereix, a efectes de costos, que es quedin a aquest lloc, adoptant les mesures adequades per pal·liar el potencial perillósitat per a les persones i el medi (segellar les terres amb 30 ctms., d'argila, després cobrir-lo amb una capa de terra vegetal d'1 mt., i dur a terme un manteniment i control per evitar que la toxicitat de les terres aflori i perjudiqui les persones i dur a terme intervencions adequades per evitar que les aigües pluvials no es filtrin, ni es contaminin l'aigua potable, ni les clavegueres, etc.)

La posició de les entitats veïnals afectades es molt clara: oposició rotunda a la permanència d'aquestes terres contaminades, i es per això que proposen:

Una Moció per debatre en el Ple de l'Ajuntament del mes de Juliol, en favor de construir al Parc Nord segons el projecte acordat entre Ajuntament i la Comissió del Parc Nord i la retirada de les terres que actualment ocupen l'espai en el qual s'ha de construir el parc.

Situació actual, al PARC DEL NORD (cruïlla de Rda.Navacerrada i carrer Coronas)

Per tots això es proposa adoptar els següents acords

Boletín Informativo: A.V.V. Ca n'Oriac

Primer. La retirada de les terres provinents de les obres de prolongació dels FGC i que s'han acumulat en l'espai en què està previst la construcció del Parc Nord

Segon. La posada en marxa dels mecanismes necessaris perquè, un cop retirades les terres a les quals es refereix el primer acord d'aquesta moció, s'iniciïn les obres del Parc Nord d'acord amb el projecte existent i que respon a l'acord assolit entre l'Ajuntament i la Comissió del Parc Nord

Tercer. Comunicar a la Generalitat la decisió d'aquest Ple amb l'objecte que imparteixi les ordres oportunes a l'empresa concessionària de les obres perquè estableixi un calendari de retirada de les terres i que siguin dipositades en abocadors adequats per a això.

Francisco Vilches

¡POBRES VIEJOS Y AHORA, TUERTOS!

Hace unos días, después de esperar más de Año y medio, me operaron de cataratas. Tengo cerca de 80 años y si tardan mucho, ya no necesitaré ninguna operación. Es, me temo, lo que se plantean los Servicios de Sanidad para la Gen Gran...

Cuando acabaron de operarme del ojo izquierdo, fui a ver al Oftalmólogo y en su despacho se estableció este diálogo:

-Esto está perfectamente- exclamó el doctor.

-Y bueno, ¿cuándo será lo del otro ojo?- paciente.

Y mientras se sentaba en su immaculada mesa frente al ordenador, respondió.

-Eso será señor, cuando dentro de seis meses le hagamos una visita.

-¿Séis meses?

-Sí, y después le pondrán a Ud. en la lista de espera y hasta cuando le toque.

-A este paso hubiera sido mejor no haberme operado de nada. Cuando me toque, a lo mejor no necesito ningún ojo.

-No se ponga así porque su otro ojo no tiene el 80 por cien de cataratas.

Yo sabía, porque antes de operarme y viendo que tardaban tanto, consulté a otro médico y me dijo, que los dos ojos estaban a punto de caramelo para una operación.

Pregunté a los conocidos y vecinos de mi edad afectados de cataratas y a todos les habían dicho lo mismo que a mí más o menos.

Entonces, sólo hay una explicación que los Servicios de Sanidad, debido a los recortes, han decidido operar solo de un ojo a los ancianos.

Los mayores de Catalunya tendremos que conformarnos, con ver el mundo con un sólo ojo. Al tratarse de izquierdo- y aparte de consideraciones políticas positivas-la visión será incompleta ya que con el otro ojo vemos las cosas borrosas. Tendremos una visión de la realidad distorsionada.

Es decir: ¡Pobres viejos, y ahora tuertos! Tiene gracia la cosa.

José Luis Belloso

¿Cómo está el METRO SABADELL...?

Sector Norte: entre los barrios de Ca n'Oriac, La Planada y Sant Julià, se trabaja a toda máquina para ir finalizando las obras de la cola de maniobras, situada en el Parc del Nord, sector de Sant Julià, junto a la CIPO.

También en este sentido se trabaja intensamente en el acondicionamiento y finalización de la futura estación de Ca n'Oriac, en la Ronda Navacerrada, junto a la calle Vinhamala.

Aquí el único problema, bien visible, es la acumulación de tierras, que por cierto son tóxicas y contaminadas, según información facilitada por la entidad constructora, De momento estas tierras acumuladas entre los barrios de Torrent del Capellà y Ca n'Oriac, impedirían la finalización del futuro PARC DEL NORD, obra comprometida desde 2002 que se vio paralizada por las obras del Metro Sabadell. Se está trabajando para informar y sensibilizar a los vecinos, para evitar que las tierras se queden de forma definitiva, y se pueda consumir el anhelado PARC DEL NORD.

Sector Gracia-Can Feu: existe un claro incumplimiento de los acuerdos entre Generalitat, Ajuntament de Sabadell y vecinos afectados, en el sentido de llevar la

nueva vía soterrada hasta el nivel de Castell de Can Feu. Por eso los vecinos afectados se plantean:

Aturar les obres del tren per garantir el soterrament a Gràcia?

La plataforma Soterrament FGC Ara!, creada per reivindicar el soterrament de les vies del tren entre el barri de Gràcia i el castell de Can Feu, demana aturar les obres del perllongament dels Ferrocarrils de la Generalitat. Creuen que és l'única forma de garantir que es faci el soterrament.

La plataforma creu que cal vincular les actuals obres amb el soterrament. Si acaben les obres sense començar les del soterrament, creuen que aquest no es durà a terme.

Francisco Vilches

DIETARI EMIGRANT-6

Per fi vaig arribar al meu destí. La maneta de metall de la maleta de fusta m'havia destrossat les mans i ja no sabia com agafar-la, quan la vaig deixar a terra davant del n. 86. Aquella excursió nocturna des de l'estació de la Renfe s'havia fet llarguíssima. No recordo el temps que vaig trigar en fer el trajecte a peu, però deuria ser una hora ben llarga.

A sobre de la maleta hi vaig deixar també una bossa negra que portava penjada a l'esquena. Aquella bossa em servia per portar els documents i alguna cosa de menjar que ja havia desaparegut, perquè portava ja més de vuit hores de viatge. I vaig restar uns moments aturat a la porta que tant desitjava creuar. Em trobava feliç –en algun moment havia arribat a pensar que potser no trobaria aquell lloc d'haver arribat i a la vegada neguitós per afrontar una nova experiència personal.

Del proper bar Granada no parava d'entrar i sortir gent. Desconeixia aleshores que jo també faria el mateix, només uns dies després i ja durant alguns anys. I és que aquell bar es convertiria en el centre de les trobades d'amics i parents que faríem de forma periòdica. La televisió ja es començava a convertir en una forma pública de trobar gent de tota classe. Una costum realment llatina que s'ha mantingut fins avui, especialment ara per veure alguns partits de futbol que només es poden veure previ pagament obligat.

Abans de decidir-me a pujar escales amunt, un soroll de cants i música em va fer girar el cap. Un petit grup de joves pujava carrer amunt cantant i fent palmes, ajudats d'una guitarra que tocava un d'ells. Per descomptat eren cançons de Nadal, algunes de les quals no havia escoltat mai. Allò em va acabar de donar els darrers ànims que em faltaven per arribar al meu destí.

Instintivament vaig mirar el rellotge i vaig veure que faltaven pocs minuts per la mitja nit. I quan ja estava disposat a pujar les

escales que conduïen a la part alta de la casa, vaig escoltar el soroll d'una porta i algú que baixava. Vaig tornar a deixar la maleta a terra i vaig esperar.

-Hola, Miguel, hombre, ya lo tenemos aquí!

-Porque eres Miguel, verdad?

-Sí, sí, soy Miquel, pero no te conozco.

-Soy el primo Emilio, dame un abrazo...

-Vamos, sube, que la familia te está esperando. Estaràs bastante cansado, verdad?

Aquelles paraules em van alegrar el cor i

també la ment. I és que el meu cosí va prendre la maleta i la bossa negra i va enfilat escala amunt. Jo seguia al darrere, ara lleuger d'equipatge i ben content de trobar per fi algú que m'ajudés en aquella nit que ja mai més oblidaria. Al replà hi havia dues portes i varem creuar la de l'esquerra que havia quedat oberta al baixar el cosí Emilio.

Després de tancar la porta em vaig adonar de que estava en un altre món. Havíem de creuar un passadís il·luminat amb una senzilla bombeta que penjava del sostre per arribar al centre de la casa, el menjador. Allà, una sorollada de veus de diferents tons omplien l'ambient i denotaven que s'estava celebrant alguna cosa. I realment era així: aquella nit era una de les més importants de tot l'any. Era la nit del 24, la vigília del dia de Nadal.

Miquel Zambudio

FIESTA MAYOR 2014

La Fiesta Mayor de Ca n' Oriac, con mayúsculas porque, aun siendo una fiesta sencilla, la podemos calificar de una gran fiesta, sobre todo por el arraigo y sentido de pertenencia que demuestran, año tras año, las entidades culturales del barrio ofreciendo de manera altruista sus actuaciones y poniéndolas al servicio del barrio. Murcianos, academias, colegios, artes marciales, danzas orientales y un sin fin de actividades que dieron ambiente y colorido a nuestras calles durante unos días.

Tuna, habaneras, orquesta llenaron de notas musicales unas noches amenazantes de tormenta pero que no impidió que los tonos invadieran los sentidos de los paseantes y deleitaran los oídos de aquellos que vivieron en directo dichos acontecimientos.

¿Dificultades? Siempre las hay. Escasa financiación, problemas de infraestructuras, descontentos porque esto se hace así o de otra manera, de si aquí o allí pero en definitiva coordinación, sincronía y eficiencia de una comisión de fiestas que con toda la ilusión del mundo prepara unos días de relax demostrando que, a pesar de las vicisitudes, juntos podemos.

Cuando ves las riadas de vecinos participando en los actos, cuando descubres rostros de alegría, cuando observas el bullicio del barrio llegas a la conclusión de que ha merecido la pena. Has conseguido el objetivo planteado y piensas en la próxima fiesta con ideas innovadoras.

Manuel Robles

LA IMPORTÀNCIA DE LA FORMACIÓ

Des de l'edat més tendra, l'educació tindrà com objectiu crear en els infants una sèrie d'hàbits de treball i d'aprenentatge que l'ajudaran al llarg de la seva vida a organitzar la ment i desenvolupar les seves potencialitats. Més endavant, quan el noi o la noia realitzin estudis superiors, i per tant més orientats a l'adquisició de coneixements, aquests els prepararan per entendre com funciona el medi social en el qual ells hauran de viure i per realitzar aquella feina que els haurà de permetre guanyar-se la vida.

Després d'un període inicial comú a tots els infants, en el qual es construeixen les estructures mentals bàsiques, l'alumnat escollirà el tipus d'ensenyament que li sigui més adient per les seves capacitats o bé aquells que s'ajustin millor al tipus de professió al qual es vulgui dedicar.

Un cop obtingut el Graduat de l'Ensenyament Secundari Obligatori (ESO) al qual estan obligats tots els nois i noies fins als 16 anys, l'estudiant pot optar per uns estudis de tipus professional o bé anar directament a fer el batxillerat amb la idea de cursar més endavant una carrera universitària.. El jovent que no aconsegueixi aquesta titulació no tindrà més sortida que cursar els anomenats PQPI o realitzar uns cursets de formació de tipus professional destinat a inserir-lo al món del treball, però sense cap titulació professional.

Els estudis de tipus professionals darrerament han experimentat un fort increment, tant en el nombre de famílies

professionals com en el nombre d'alumnes que les realitzen.. Actualment, i malgrat la forta davallada del mercat de treball, són els alumnes amb titulació de Mòduls Professionals tant Mitjà com Superior, els que troben feina amb més facilitat.

Respecte els estudis universitaris, no fa gaires anys hi va haver una profunda reestructuració (Pla Bolonya) i s'han incorporat a la llista de les carreres tradicionals d'altres

que, o bé antigament estaven integrades com especialitats a les carreres tradicionals o n'han aparegudes de noves per adaptar-se a les noves professions sorgides amb l'aparició de les noves tecnologies.. Aquesta reforma dels estudis universitaris possibilita la realització dels Màsters o estudis de post grau que ofereixen una formació avançada de caràcter especialitzat o multidisciplinari orientats a la capacitació en l'activitat de recerca i la pràctica professional, i donen pas als estudis de doctorat. El doctorat és la titulació més adient per qui vulgui dedicar-se a ensenyar a la universitat i a la recerca científica.

Hom suposa que amb la incorporació de noves carreres i amb la possibilitat de especialització que donen els Màsters, es satisfaria les demandes del mercat de treball. Però "la llei de Murphy" ha tornat a complir-se, justament quan hi ha més estudiants i aquests estan més ben preparats, ja que han incorporat a la seva formació les noves tecnologies, tota l'economia europea pateix una crisi com feia anys que no es veia i els nostre joves, amb més formació que mai, s'han vist forçats a marxar a l'estranger, a malviure amb contractes escombraries o a acceptar contractes de becaris que no els permet emancipar-se de casa i que a més els està causant una gran frustració.

Una sortida professional que fins fa pocs anys absorbia bona part des nostres doctorats també ha quedat força reduïda degut a les retallades als Pressupostos Generals de l'Estat en el camp de la Investigació i el Desenvolupament (I + D). Els joves més ben preparats de les nostres universitats troben acollida a les universitats i empreses d'arreu del món, especialment als Estats Units i alguns països sud-americans. Aquests joves són els que més ben parats en sortiran d'aquesta crisi, ja que si decideixen tornar al nostre país, ho faran amb un bon currículum i això els facilitarà trobar una feina digna.

Cada generació ha hagut de superar una sèrie de dificultats genuïnes i cadascuna d'elles les ha hagut de superar amb noves fórmules que mai abans s'havien aplicat. Jo confio que enguany no serà diferent i que quan s'hagi superat aquest estat de coses, sense quasi adonar-nos, haurem provocat un canvi en la nostra societat. De fet, cada vegada que es supera una crisi, esdevé una transformació de la societat i aquesta serà més gran en funció de la gravetat de la crisi superada.

José Carbonell López

Normalització de la homosexualitat

Actualment en el nostre entorn hi ha molta legislació respectuosa amb els drets individuals de les pesones. Ara, cal avançar en la normalització en els diferents àmbits: família, treball, sanitat, escoles i instituts, entitats i associacions, carrer, barri, poble i ciutat... Cal que les persones "surtin de l'armari" i no restin amagades en un món fosc i amagat. No hem d'ocultar la nostra identitat, sigui la que sigui...

Hi ha homosexuals en diferents professions, ja no queda restringit a àmbits artístics o de la música i el cinema. Comprovem una identitat transversal en totes les capes de població i sectors professionals. Cada u ha de ser lliure de posar-se al llit amb qui vulgui, sempre que es faci amb llibertat i respecte i no es visqui de manera coercitiva.

Gais, lesbianes, heterosexuales, bisexuals, transsexuals, intersexuals són diferents sectors de la població que han de gaudir de tot el respecte i consideració. La orientació afectivo-sexual de les persones pot tenir moltes maneres de manifestar-se. Tantes com persones hi ha al món... Són únics, tot i que per sobreviure ens agrupem en categories que ens donen, potser, identitat social...

Tòpics i rumors que són prejudicis que porten als prejudicis són aspectes del comportament humà que no afavoreixen un món en llibertat i respecte per les diferents opcions. L'homofòbia és un sentiment a eradicar, com tantes altres fòbies... Tot sembla, però, un problema de poca informació, de desconeixement o de pors o mala intenció personal o d'alguns grups organitzats...

Les opinions de les administracions de moltes creences religioses –catolicisme, islamisme, judeisme, entre d'altres- no ho posen fàcil tampoc, malgrat que en els seus fonaments diuen que es basen en l'amor, la llibertat personal i el respecte entre les persones...

Pensament únic o obertura de mires, sembla una disjuntiva a superar. La sexualitat només per a la procreació i supervivència de l'espècie o llibertat individual de relacions entre les persones en base a l'amor i afecte inspirat en altres aspectes profunds del desig i satisfacció individuals.

Josep Valls

SOM COM SOM

Col·lectiu per l'Alliberament Sexual del Vallès

VOCALIA DE CULTURA, CURSILLOS

Terminó el curso escolar y también los cursos que organiza la ASOCIACIÓN DE VECINOS, con una buena aceptación, cerramos este ciclo con unos resultados muy positivos, y recordamos a todos los socios que a partir de Septiembre volvemos a abrir las inscripciones a todos aquellos que estén interesados en aprender INFORMATICA Y BOLILLOS que son los cursos que en estos momentos tenemos consolidados.

No obstante se esta trabajando para organizar otros que también tienen interés, como pueden ser: de baile flamenco, de manualidades, etc. dependiendo la acogida de los socios.

Estaremos para informar de todas estas cuestiones, todos los martes y jueves desde las 10h a 12 y de 17h a 19h, en la calle Font Canaletas nº 61.

Cualquier sugerencia o propuesta por parte de los socios será tenida en cuenta y estudiada por la vocalía de Cultura

Desde esta página también queremos informar a todos los socios que en el cuarto trimestre empezaremos a trabajar sobre la preparación del febrero cultural del 2015, así como nuestra participación en la Maratón de TV3 que como cada año realizamos con una excursión de carácter cultural en el mes de diciembre, así como invitaros a participar en todas estas actividades.

Para informarse y apuntarse a la Asociación de Vecinos de Ca N'Oriac, en la calle Font Canaletas nº 61 Todos los martes y Jueves de 10 h 12 y de 17 a 19h.

Pedro Martínez

CARNISSERIA-XARCUTERIA RIBES

61 ANYS AL PEU DEL CANÓ

Us presentem un comerç familiar del barri de tota la vida, diverses generacions vénen regentant la xarcuteria Ribes en la Avinguda Matadepera amb aquesta normalitat que dóna el coneixement de l'ofici i el bon fer de tots els membres de la família.

- Parlem amb Carles Ribes, nét dels fundadors i li demanem que ens digui quants anys fa que es van establir i quins van ser els inicis de la seva activitat.

La botiga la van obrir els meus avis Jeroni i Carme, l'any 1953. Era un petit establiment on s'hi venien llegums, ous, conserves i també gallines i conills que es criaven a la rebotiga. Més endavant, els meus pares la van ampliar i van començar a vendre carn fresca i embotits, convertint la botiga en la carnisseria-xarcuteria que és avui. Van treballar dur durant molt anys, cuidant l'ofici i els clients per igual, evolucionant al mateix temps que el barri. Després de l'última reforma, l'any 1999, em va tocar a mi, que he procurat portar-la tal com ells em van ensenyar.

- El sol surt per a tothom, la competència és forta, Que suposa en el dia a dia mantenir obert el vostre negoci en la situació actual?

Avui dia, amb la crisi, tot costa més que fa uns anys. El consum a baixat i la competència ha augmentat, és més difícil fer nous clients. Afortunadament, tenim una clientela fixa que busca productes frescos de qualitat i un servei que nosaltres procurem mantenir sigui quina sigui la situació. Les botigues que som al barri des de sempre som diferents, ens distingim de la competència i sobretot de les franquícies per això, perquè sempre hi hem estat.

- Quantes persones treballeu en l'actualitat?

Actualmente tenim tres dependents. Dues d'elles fa 40 anys que treballen amb nosaltres. Imagina't, a mi m'han vist néixer! Coneixen l'ofici millor que ningú i formen part de la botiga i del barri com si fóssin de la família.

Amb els clients com va , Vols afegir alguna cosa més.

Tan important com cuidar el producte és cuidar el servei que es dóna al client. Els hàbits de compra canvien i s'ha d'evolucionar per adaptar-te al que se't demana. Ara es serveix tot molt més preparat que abans, més presentat i llest per cuinar, per fer la compra més còmode ja que no hi ha gaire temps per dedicar-s'hi.

Aquí sabem com vol les coses una clienta sense que ens ho hagi de dir i mentre li preparam li preguntem per la família, pels fills... Aquest tracte personal, i professional al mateix temps, també ens fa diferents i és una cosa que només podem donar les botigues de sempre.

Pedro Lopez Abad

CONEXIÓN CON LA CTRA. DE CASTELLAR ¿cuando?

Por el interés que para nuestras vidas, tienen las vías de comunicación comarcales, reproducimos el escrito publicado por la Forja de Castellar del Valles y firmado por el arquitecto Manel Larrosa.

Connexió de la carretera de Castellar: espereu ben asseguts

Durant anys la connexió de la carretera de Castellar amb l'autopista CS8 estava pendent de la construcció de les Rondes Oest i Nord de Sabadell. Fa poc es va posar en marxa la Ronda Oest (4 km), la qual queda a una distancia de poc més d'un quilometre de la B124, que constituiria el tram pendent de la Ronda Nord amb la carretera de Castellar (entre els barris de Can Deu i de la Planada del Pintor). Aquest últim i petit tram s'ha refiat durant massa temps a la construcció del Quart Cinturó, quan la major part de la feina havia quedat resolta per part de la Generalitat, la qual, a fi de comptes, és la titular tant de la Ronda, com de la carretera de Castellar.

Després de l'arxiu de l'Estudi Informatiu del Quart Cinturó per manifestament improcedent, ja que havia estat tramitat vulnerant disposicions legals elementals, es va veure anul·lada la possibilitat de la connexió de la carretera amb la Ronda Oest a càrrec del Ministeri de Foment.

Fa uns mesos, des de la Plataforma Sant Julià, vam demostrar com amb inversions reduïdes es podria connectar la carretera amb la Ronda. Només caldria un carril per sentit des de l'alçada a Torre Turull, o des de la Deixalleria, un pont sobre el riu i un

tram soterrat fins la carretera de Matadepera, que és on avui arriba la Ronda Oest, i result el cas.

La proposta va tenir ressó, amb actes a Castellar del Valles, visites als alcaldes i una moció en tramit al Parlament de Catalunya recolzada per ERC, ICV i CiU. Per una vegada vam creure que solucions raonables podrien resoldre problemes acotats.

Per contra, la previsió de la traça del 4C suposa, entre la carretera de Matadepera i la carretera de Castellar: 4 carrils en el tronc central, dos per sentit, més 4 més en els laterals, també dos per sentit, amb un total de 8. Aquesta és la mateixa amplada de la gran autopista del mediterrani (AP7), quilòmetres Ripoll avall a l'alçada de Barberà. Bé, de carrils encara n'hi ha previstos més, ja que en l'entorn de la carretera de Matadepera arribarien a 12 segons l'Estudi Informatiu del 4C per resoldre els diferents enllaços. Si per la banda oest serien 12 carrils, per la banda est hi hauria dues rotondes i ponts a l'alçada de Can Pages i Colobrers en una solució d'impacte notable. Massa espectacular i bèstia!

La possibilitat d'una solució simple en mans de la Generalitat que connectés dues vies de la seva titularitat semblava d'una lògica evident. Però tot sembla que se n'ha anat en orris. El Departament de Territori i Sostenibilitat vol recuperar novament el tram del 4C entre Terrassa i Sabadell.

Fins i tot no els demanarem ni que renunciïn definitivament al 4C. Simplement, el podrien deixar perfectament per a quan

Boletín Informativo: A.V.V. Ca n'Oriac

les grans inversions es puguin justificar millor, pero plantejar ara aquest tram és injustificable en termes de cost i despesa pública, com si al Vallès o al país, no fessin falta moltes inversions repartides o dedicades a prioritats més clares, com són l'eix del mediterrani, les rodalies, o les millores a la mateixa C58, amb embús diari en els seus nusos. El conseller haurà de demostrar que la prioritat d'un curt tram del 4C encaixa amb altres i ho tindrà difícil davant de les solucions més barates.

El fet que ho hagi d'endossar al Ministeri significa una renúncia a una obra de connexió estrictament local i competència catalana en favor de qui sembla tenir més recursos econòmics. Però són diners de la ciutadania i una obra fora de mida no és justificable per part de ningú, ja que qui paga és la mateixa gent. Així, doncs, no és el mateix resoldre aquesta connexió amb una inversió d'un centenar de milions, que fer-ho amb la cinquena part si és que arriba. La despesa en pur ciment no és

despesa productiva, ni genera l'ocupació que seria exigible que es realitzés.

L'epoca de la bombolla immobiliària i de les obres públiques faraòniques ja ha passat com perquè ara es ressusciti un plantejament que és inviable, simplement perquè ens hem fet més pobres i hem de repartir millor les inversions.

I fem constar que no hem parlat fins ara d'impacte ambiental a la plana de Sant Julia, la qual tampoc és cap broma, encara que les nostres autoritats facin veure que no passa res.

En conclusió, la connexió de la B124 amb la Ronda Oest va per llarg i, per culpa de les nostres autoritats, quedarà encara per molt més endavant, per haver-la fiada a un procés erroni i a un cost desmesurat. En nom dels diners, el Conseller rendeix la sobirania a la Ministra de Foment.

manel larrosa - mlarrosa@coac.net

BREVES

EL RIO RIPOLL

Cuando hablamos del Ripoll, lo hacemos desde la lejanía y como algo que no va con nosotros y sin embargo ha influido en

nuestras vidas decisivamente. Desde las primeras acequias que se construyeron en el siglo X para el riego de huertos, mas tarde los molinos de harina que posteriormente se utilizaron para la fabricación de papel, industria predominante en el rio durante el siglo XVIII.

En el siglo XX, fueron las empresas textiles las que se implantaron a lo largo de todo su recorrido, creando mucha riqueza y puestos de trabajo. Las sustancias nocivas derivadas de la industria y el crecimiento de

habitantes espectacular produjo una contaminación gravísima del rio (era lo más parecido a una cloaca)

La riada de 1962 contabilizaron en el Valles sobre un millar de muertos, el rio estaba sin encauzar, viviendas y fabricas muy cercanas al cauce y una lluvia de 225 litros por m2 en pocas horas hicieron el resto.

En la década de 1990 se produjeron inversiones para adecuar el cauce del rio y se construyeron caminos, la depuradora y se ha seguido mejorando el entorno fluvial hasta convertirlo en lo que conocemos en la actualidad.

CALLE DEDICADA A PATRICIO PEÑALVER

Dentro de los actos de Fiesta Mayor, tuvo lugar el homenaje a PATRICIO PEÑALVER, que estuvo trabajando en nuestra Agrupación en la vocalía de cultura como uno de los impulsores de los primeros Febreros culturales y Fiestas mayores organizadas por nuestra entidad, ocupo el cargo de vicepresidente durante varios años y desde el 2 de julio de 1983 hasta el 28 de setiembre de 1985 fue nuestro presidente.

Como activista gay, estuvo comprometido en el Front d'Alliberament gay de Catalunya en el que desempeñó la coordinación del Valles Occidental.

Participaron en el reconocimiento junto a la Agrupación de vecinos de Ca n' Oriac, Pensamiento Poético, Coral El Trébol, Entidad SOM COM SOM y personas como Josep Carbonell, buen amigo y vecino, que quisieron resaltar la personalidad de PATRICIO. También estuvo presente nuestro alcalde Juan Carlos Sánchez.

Manuel Robles presento el evento y todas las intervenciones resaltaron la dedicación incondicional de Patricio en la defensa de las buenas causas, la libertad, la justicia y el bien común.

BREVES

En la intervención de Francisco Morales, nuestro presidente actual, hizo la petición formal de que le sea dedicada una calle en nuestro barrio al recordado PATRICIO PEÑALVER.

El alcalde recogió el guante.
A.F.P.

RECORD DE PATRICI

En Patrici el vaig conèixer molt poc, quan érem joves, era amic dels meus amics, però nosaltres no havíem coincidit massa.

Tanmateix, quan últimament em van comentar que li feien un homenatge, em vaig sorprendre gratament, per la quantitat de gent (homes en general) que havien anat al seu taller a fer-s'hi roba.

Gent que jo pensava que no es deixarien prendre mides per un "gay". En canvi en el cas de Patrici era tot lo contrari. Gairebé tots els policies s'hi havien fet un traje (això es el que em va dir un amic)

No tan sols es va donar a conèixer com a sastre per tot Sabadell, sinó que a més a més va fer famós el seu barri.

La naturalitat que el tenia com a "gay" el situa en esser capdavanter en aquest moviment i ha quedat constància per la seva qualitat professional.

Signat: D.C. veïna del barri

BACHES Y MAS BACHES = MANTENIMIENTO NULO

Las fotos que se presentan han sido realizadas el día 24 de junio (Sant Joan), paseando por las calles del barrio, y naturalmente son unas pocas de las muchas que existen.

Nos preguntamos, hasta donde ha de llegar el deterioro para que el ayuntamiento se decida ha efectuar como minimo un parcheo en los baches que se acumulan uno detrás de otro y que cada día que pasa se hacen mas grandes y mas peligrosos, para los vehiculos y para las personas.

Y la tan recurrida respuesta de que no hay presupuesto, ni se entiende, ni se comprende, y no se acepta, pues para otras cosas si que hay.

Vocalia
Urbanismo

Boletín Informativo: A.V.V. Ca n'Oriac

La Junta

Presidente:	FRANCISCO MORALES
Vicepresidente:	PEDRO LÓPEZ
Secretaria:	PURI FONCUBIERTA
Vicesecretario:	MANUEL ROBLES
Tesorero:	PACO VILCHES
Contador:	JUAN ISIDRO CALDERÓN
Vocales:	- Responsable de Urbanismo:
	FRANCISCO MORALES
	- Responsable de Sanidad:
	NICOLAS SILVA
	- Responsable de Cultura:
	PEDRO MARTÍNEZ
	- Grupo de Enterramientos:
	ENRIQUE BRAVO
	- Responsable de Federación:
	SANTIAGO GÓMEZ
	- Responsable de Juventud:
	MIRIAM SÁEZ
	- Responsable consejo de Distrito:
	EMILIO LÓPEZ
	- Resto de vocales y colaboradores
	en las vocalías:
	PEPITA CASTILLO
	AMELIA MURILLO
	JUAN AYLLON
	ILDEFONSO GALLARDO
	ANTONIO FERNÁNDEZ
	MANUEL CALZADO
	CARMEN GONZÁLEZ
	FRANCISCO GIL
	SIXTO MAYOR

Teléfonos de interés

AEROPUERTO DE SABADELL	93 728 21 00
AJUNTAMIENTO	93 745 31 00
AGRUPACIÓN DEFENSA FORESTAL	93 727 80 60
ALCOHÓLICOS ANÓNIMOS	93 317 77 77
ALUVISA ENLLUMENAT PUBLIC	900 71 22 31
AMBULANCIAS	061
ASOCIACIO RADIO-TAXIS SABADELL	93 727 48 48
ASOCIACIÓN DEL CONSUMIDOR	93 488 16 16
ASSOCIACIÓ DE DIABETICS	93 727 02 47
AUTOBUSES URBANOS	93 710 79 51
BASURAS, RECOGIDA DE ENSERES	900 222 234
BOMBEROS	085
BOMBEROS SABADELL	93 726 00 80
BUTANO	93 726 03 44
CAMARA DE COMERCIO	93 745 12 55
CANAL 50	93 724 04 34
CAP CA N'ORIAN	93 723 37 13
CAP SANT FELIX	93 712 29 59
CASSA AVERIAS	93 715 57 17
CENTRE CÍVIC CA N'ORIAN	93 723 14 95
CORREOS	93 725 17 90
DESPERFECTES AL CARRER	93 745 32 95
DIARI SABADELL	93 726 11 00
EMERGENCIAS	112
ENHER AVERÍAS	900 77 00 77
FECSA AVERÍAS	900 74 74 74
FF.CC. GENERALITAT	93 725 83 45
FUNERARIA, TANATORIO SABADELL	93 727 74 00
GAS NATURAL AVERÍAS	900 75 07 50
GUARDIA CIVIL	062
GUARDIA CIVIL	93 719 36 10
GUARDIA CIVIL TRAFICO	93 718 03 08
HOSPITAL SABADELL	93 723 10 10
INEM	93 712 25 27
INFORMACIÓN CIUTADANA	010
INSTITUT CATALA DE LA SALUT	93 712 29 59
ITV SABADELL	902 930 200
ITV VALLES OCCIDENTAL	93 780 75 55
JUZGADOS	93 745 42 06
LLIGA PROTECTORA ANIMALS	93 726 72 27
MOBILITAT, TRANSIT I TRANSPORTS	93 745 32 65
MOSSOS D'ESCUADRA	088
ONCE	93 725 82 36
POLICIA MUNICIPAL	93 745 32 61
POLICIA MUNICIPAL	092
POLICIA NACIONAL	091
PROTECCIÓN CIVIL	93 745 32 61
RADIO GRÚA	93 726 77 77
RADIO TAXI CATALUNYA	93 716 62 62
RENFE	902 240 202
TELÉGRAFOS	93 725 17 90

AGRUPACIÓN DE VECINOS DE CA N'ORIAN

Font Canaletes, 61 - 08207 Sabadell

Teléfono 93 724 31 63

E-mail: avvcanoriac@canoriac.es

www.avvcanoriac.es